

virker betydelig mere ministerielt styrede, end detailhandelsudvalget lagde op til. Udvalget lagde op til et udvidet samarbejde med kommunerne i hovedstaden, og det synes svært at se i den nuværende lovtæst, hvor der alene tales om landsplandirektiver. Partierne er tilfredse med miljøministerens tilkendegivelse i betænkningen, der sikrer, at udarbejdelsen af landsplandirektiv for hovedstaden sker i et tæt samarbejde og dialog med kommunerne.

Socialdemokratiet og SF er positive over for lovforslaget, da vi stadigvæk ser en sikring af den decentrale struktur, bymidterne og tilgængeligheden.

Et andet mindretal i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren og de af mindretallet under nr. 1 og 3 stillede ændringsforslag. Såfremt mindretallets ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget mener, at det er vigtigt, at de store udvalgsvarer-butikker også kan placeres uden for bymidten, da vi ser mange problemer med trafikken, såsom mangel på parkeringspladser m.v.

DF er af den opfattelse, at placeringen fint kan findes mellem den kommende indehaver og kommunen, da disse parter bedst kender forholdene i lokalområdet. En afgrænsning på 40.000 indbyggere i byerne er ikke det optimale. Eksempelvis er Fredericia delt på grund af en motorvej med ca. 38.000 indbyggere på den ene side og ca. 12.000 indbyggere på den anden, men Fredericia kan ikke få de samme rettigheder som byer med over 40.000 indbyggere.

DF mener, det er vigtigt at give kommunerne mere indflydelse på planlægningen i lokalområdet. Vi mener også, det er vigtigt, at man har fået tilgodeset personalearealet, så det ikke bliver fraregnet butiksarealet.

Et tredje mindretal i udvalget (EL og IA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren og de under nr. 4 og 7 stillede ændringsforslag. Såfremt de under nr. 4 og 7 stillede ændringsforslag ikke vedtages, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Stod det til Enhedslistens medlem af udvalget, havde dette lovforslag set meget anderledes ud. Det har været tydeligt for alle, at der var brug for en revision, idet mulighederne i den nuværende

lov for at bruge særlige planmæssige begrundelser, er blevet udnyttet til at give dispensationer for arealkrav til en særlig kategori af dagligvarebutikker og dermed reelt har undermineret de i loven fastsatte grænser.

Nedsættelsen af et detailhandelsudvalg har derfor været kærkomment, og udvalget er efter et grundigt stykke arbejde kommet med en række anbefalinger, der på den ene side har imødekommet krav om mulighed for at etablere større butikker, på den anden side har forsøgt at beskytte mindre og mellemstore detailhandlere i Danmarks mindre byer mod udkonkurrering fra større kæder.

Ministeren har med lovforslaget valgt at overhøre anbefalingerne fra udvalget, idet man har foreslået større maksimumsarealer og udvidet antallet af byer, der kan planlægge med udvalgsvarer-butikker over 2.000 m².

Enhedslisten finder, at dette i realiteten vil betyde en udvikling hen mod skræmmeeksemplerne i USA og Sverige. Dette vil ikke ske lige med det samme, fordi de mindre byer skal placere ekstra store forretninger i bymidten, men når retigheden ikke kan udnyttes på grund af manglende plads i bymidten, vil presset for at få lov til at bygge ud langs hovedveje stige.

På grund af strukturreformen vil man opleve en planlægning, der ikke længere tager udgangspunkt i de regionale behov, men i stedet tager udgangspunkt i den enkelte kommune. Dermed vil presset for at få etableret store butikker i de »kommunale hovedstæder« også stige. Til gengæld vil udkantområderne i kommunerne stadig være dårligt forsynede med service og lokale indkøbsmuligheder.

Enhedslisten har stillet ændringsforslag, der skal sikre, at lovændringerne følger de af detailhandelsudvalget fastsatte grænser for butikker og planmuligheder. Skulle disse ændringsforslag blive vedtaget, kan Enhedslisten stemme for det samlede lovforslag, selv om det for Enhedslisten ikke er tilstrækkeligt.

For at sikre en detailhandelsudvikling, som reelt tilgodeser et varieret butiksudbud i de mindre og mellemstore byer og sikrer, at der er god tilgængelighed for alle borgere, navnlig dem uden bil, og i det hele taget fremmer en samfundsmæssigt bæredygtig detailhandelsstruktur, skal der sættes grænser for store butikker – også de, som der i dag ikke er størrelsesbegrænsninger